

Հովհաննես Թումանյան

Քամին

Ո՛ր-ո՛ր-ո՛ր...

Քամին է, քամին,

Տես անգգամին.

Բերան չունի՝ փռչում է,

Թներ չունի՝ թռչում է,

Ձեռքեր չունի՝ քաշում է,

Իմ փոքրիկին քրչում է:

Կորի՛, դու քամի,

Անպիտան քամի:

Մի վախի, ջանիկ,

Փեշրս պինդ բռնի,

Ես թող չեմ անի,

Քամին քեզ տանի:

1908